

Szerkesztőség:

Kaposvárott, zárda-utca.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt - kr
Fél évre - 3 frt - kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr
Egyes számok 10 krért.

Hagelman Károly
könyvközlésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott, zárda-utca
Ide czímzendők az előfizetési pénz-
ek, hirdetések és nyilatkozatok.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt - kr
Fél évre - 3 frt - kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr
Egyes számok 10 krért.

Hagelman Károly
könyvközlésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

Szolgabírói önkény és a nép alkotmányos joga.

Következő levelet kaptuk:

Tek. Szerkesztő úr!.. Látrányban Szalay Imre orsz. gyűlési képviselő ur részére a bizalmi nyilatkozatot irtuk alá többen polgárok, midőn ezt Kusinszki körjegyző megtudván, rögtön meghivatott s megtiltotta a további aláírást, mert ugymond ha aláírunk, akkor Löwensohn Henrik felmondja pénzeit és beperli az embereket, meg kiad az aratókon; az aláírási ívet tölem erőszakkal elvette, az aláírókat arról lejegyezte s ezután meghivatott minden zsidó izraelitát az irodába s ott tanácskozával jelentést irt a szolgabírosághoz, mire febr. 28-án Szini László szolgabírói segéd 3 pandurral megjelent a községben, ott minden aláírókat meghívtak s a legnagyobb szigorral kit-kit elkülönített s úgy halgatott ki, mintha tudja Isten miféle főben járó bünt követünk volna el. Ezután Bakos Istvánt elfogatta s Lengyeltótiába kísérte; ugyanitt Papp Istvántól az aláírási ívet elvette, valamint a »Népjog« 7-ik számát is. Bakos Istvánt azért fogatta el, mert a »Népjog« 7-ik számát fennhangon felolvasta, valamint a nyilatkozatot is. Meglelt tiltva a további aláírást, úgy a »Népjog« mint lázító újság olvasása is. Szini ur ezután íjlesztette a népet, hogy így járunk, úgy járunk az aláírási miatt, így megtanít úgy megtanít bennünket. Lengyeltótiában azonban Bakos Istvánt másnap eleresztette s az aláírási ívet Papp Istvának visszaadta, de a »Népjog« 7-ik számát, mert lázítást tartalmaz elkoboztatta s vissza nem adta.

Ebből áll az egész Uram! Így bánunk a szegény emberrel! Ez a szabadság úram Látrányban! Én mint egyszerű ember azt hiszem hogy a választó polgár képviselőjének bizalmat szavazhat bármikor s aki ebben őt gátolja, hivatalos hatalmával visszaélt és büntös!.. Szegény községünk, mely ritka nap hogy végrehajtott nem lát, — ma holnap úgy is tönkre megy és még szólni, még fölajdulni sem szabad!

Látrány 1883 Márczius 2.

Egy polgár.

Elaunyra megbízható kézből kapjuk e levelet, hogy annak tartalma valóságához kétség nem fér, s így azon reményünk sem lehetséges, hogy a zsidó hatalmaskodási vágy szolgálatába szegődött, s még a hivatalos hatalom, törvény és kötelesség határait is otrombán túllépő önkény e levélben kifejezett ténye talán meg sem történt.

A nép országgyűlési képviselője az országgyűlésen szőnyegen forgó kérdésben kifejezést ad választói nézetének, bátran, férfiasan, — miután pedig a nép érdekének megvédése nem mindig kedves bizonyos hatalomnak, a bátorság ezt megtenni oly ritka erény, mely megérdemli, hogy a választó nép köszönetét és bizalmát kifejezze a bátor védőnek. Meg is teszi lelkesen, s a magyar nép jellemében levő nyíltsággal.

Nem kétséges, hogy a választó közönség bizalmi szavazatával alkotmányos, meg nem támadható jogát gyakorolja, köszönetével pedig tisztességérzetének ad oly kifejezést, melyben rejlt lovagias felfogás: a vett szolgálatot visszaszolgáltatni — a magyar nép jellemét sok másétől előnyösen megkülönbözteti.

Ez történt a lengyeltóti kerületben, Látrányban is: Szalay Imre orsz. gy. képviselőnek a választó nép bizalmát és köszönetét szavaz a zsidó kérdésben tanúsított magatartásáért, az aláírási iv közkezen forog, s a nép belátva, hogy képviselője eltalálta legnagyobb bajának igazi forrását, tömegesen igyekszik azt bizalmáról biztosítani, ki e forrást egész erejével elrombolni akarja.

A látrányiaknak százsoros, ezerszeres okuk van erre. Az egykor virágzó gazdag községbe betelepedett egy zsidó család, mely lassanként — nem is, sőt rohamosan — a zsidó praktika összes fegyverzetével, folyton pusztítván a népet, ma már oda jutott, hogy a gazdag Löwensohn Látrányban 55 negyed telket már tettleg bir, s vagy 50-et az azokon kintlevő követeléseit folytán szintén magának tarthat.

Nem szólnak most arról, hogy hova lett az az 55 magyar család, melyet kipusztított a talmod morál, a zsidó pálinkája és

lelketlen uzsorája — hiába szólnánk, mert ezek már elvesztek; a vagyon vesztett, elzüllött nép proletáriussá, testi és erkölcsi nyomorékká lett, mely nyomorúságában nem csak maga vesz el, de elvesz a haza azon reménye is, melyett 55 magyar családnak hazafiságához, munkájához, ezek származékának jövőjéhez köt: de vajjon ne szóljon, ne kiáltson-e azon 50 látrányi család szomorú sorsa, kik már érzik a zsidó polyp karjainak szoritását, kik már ott állanak, hogy életfeltételük, vagyonuk, ebből következő erkölcsi létük beleesik a zsidó Moloch telhetetlen gyomrába!? Nemzeti mozgalom, lelkesedés indult meg 1000 csángó család hazatelepítése iránt: s a látrányi zsidó és társai százezreket pusztítanak el a nélkül, hogy így pusztuló véreink sorsán segíteni megkísértenénk. Mi lesz ebből? Az, hogy a magyar nép lassanként proletár, vagy a zsidó rabja lesz e hazában: pedig a rabszolga és a proletár előtt nincs értéke e fogalomnak — haza.

Az előttünk fekvő levél pedig elvitáhatlanul mutatja a zsidó azon felfogását, hogy a vagyonából kipusztított népet rabszolgájának tartja, ki ha akaratának nem hódol, elvonja tőle még betevő falatját is. És ugy látszik, e modern kényur rabszolga nem csak Látrányban vannak, — nem szólnak ezuttal Kusinszky körjegyző személyéről — de nem hallgathatjuk el azt, hogy Szini László személyében a vármegye tisztikarában találkozott oly szegény ember, ki közönséges satellesként megtámadja a nép legszentebb jogát, melyet az politikai választási szabadságában, szabad véleménynyilvánítási jogában, szabad sajtójában bir.

De Ehn Sándor szolgabíró is felelős azért, hogy a zsidók lár-

TÁRCZA.

Népnevelési egylet.

Motto: Népnevelési egylet, — hol késél az éji homályban?

Jó magyar nép vagyunk mi, mindenért tudunk lelkesedni. Lelekedünk, lánggal lobogunk eszmékért, talán utópiáért, lelkesedünk török-, tatár-ért, ha megjö ennek is az évadja, lelkesedünk, lobogunk a legtávolabb eső dolgokért, s mi közvetlen közelünkbe van, mi ránk kiált, akár csak rongyokba szakadt koldus gyermek, midőn egy utca szögletén rimáncodik kenyérért: az iskola ügyre, a népnevelésre arra nem hallgatunk, nem is hederítünk.

Nem panaszkodunk fel: mintha meggyünknek nem lennének jó iskolái, vagy hogy a népnevelés érdemében mitem tettünk volna. Tettünk, cselekedtünk, talán áldoztunk is, de azért előbbre lépett-e az iskolaügy? — Legyünk őszinték, ne füstöljük egymás hajlántékát tömjénnel, az is áldozat, mert önmegtartózkodás, de oly áldozat, mely leveszi a hályogot szemünkről, hogy tárgyilagossában lássuk és mondjuk hogy népiskoláink ügye, — ha virágzóbb is a környék, vagy éppen tőlünk távolabb eső megyék népoktatásánál, — nem dicsekedhetik azzal, hogy mindnyájunk közös édes gyermeke lenne.

Több időt engedünk más, még magán érdekeinknek is, sem hogy a népnevelés követelményeinek kiáltó hangját meghallani ráérjünk.

Vagy nem?! Hallgassuk meg csak tanfelügyelőnk évi jelentéseit, és látni fogjuk, szomorúan tapasztalni, miként megyékben százak-ezrekre megy azok száma, kik iskolakötelesek ugyan, de azért a nevelés áldását nem élvezik.

Pedig a nevelés azon dicső cél, melyért versenyt futnia kell minden szülőnek, minden igaz honfinak. Ez azon egyszerű, de magasztos feladat, melyet kivétel nélkül végrehajtanunk kell, ha gyermekeinket, illetve édes hazánkat a műveltség színvonalán szerencsésekknek lenni kívánjuk. Ezen a pályán fáradozzék minden szülő s igazán érző állampolgár! E munkában kell működniük szünet nélkül lelkesen versenyezve, ha célt érni akarunk: mert hol nincs versenyzés: nincs küzdőhelye bátor erőnek; — mondja Kisfaludy. Hol pedig a haza polgárai, az állam leendő reményeinek nevelésében versenyezve küzdenek, ott bizonyosan szerencsés siker koronázza egyesült munkájukat.

E körülményeket, s meggyünk népoktatási viszonyait, ha összegezzük: azon meggyőződésre jutunk, hogy meggyünkben a népnevelés ügye nem áll a fontosság azon elismert magaslatán, melyen állani minden humanus lélek és hazafi előtt kellene.

Igaz, meg kell vallanunk, hogy az iskola törvény végrehajtásánál, rajtuk kívül álló sajnálatos körülmények is nagy és számba vehető akadályképműködnek s tulajdonképp ezek azok mikre reflektálnunk kell.

Igy például, — hogy visszatérjünk tárgyunkhoz, — a megye iskolakötelezettjei közt oly nagy a szegénység, hogy sokan nem csak a taneszközöket beszerezni nem képesek, hanem a tisztaság és az idő viszontagságai által követelt ruházattal sem láthatják el magukat. — Minek következtében sok szülő, — ha van is a keze ügyében iskola, képtelen arra, — hogy azt gyermeke értelmének fejlesztésére, szívének nemesítésére igénybe vehesse.

Pedig a nemzet jövője, népnevelésében fekszik. Nem fejtegetem e tételt bővebben, igazságáról s nagy horderejéről mindnyájan meg vagyunk győ-

ződve. Hisz a törvényhozás is belátta, midőn ezen elvből kiindulva még 1868-ban elrendelte, hogy minden gyermek 6 éves korától 12-ik illetve 15 éves koráig járjon. A mulasztó vétkeket pénzbírsággal fenyegetve, nem gondolva meg azt, hogy a népnevelésnek vannak oly természetes akadályai, melyek pénzbírsággal nem mellőzhetők; a szegénység.

Volt idő, midőn rendre, rendre, — kivétel nélkül, — minden tanköteles szülőhez elmentem, igyekezvén megismerni mindenkinek szellemi és anyagi erejét, s — amennyiben fiatal korom tapasztalatlansága engedé, — jellemét is. (Ez különben szükséges, elodázhatatlan dolga minden tanítónak, növendékeinek erkölcsére s szellemi erejére igen sokszor bővilágot vet a szülők megfigyelése) Higgyék el, lelkes sirt, midőn láttam háztájukat, hol 4—5 szurtos gyerekek félmeztelen — némi dirib-darab rongyokba burkolva, — didergett a bűzhöd levegővel telt, rosszul fűtött kunyhókban, kezeiket a rég kihült parázs felett melengetve s éhes szájjakkal kenyér után siránkozva; midőn láttam háztájukat, családokat, melyekben a családtagok kicsinyje, nagyja felváltva járt ugyanazon öltönyben és lábbeliben: ilyenkor legkém önkénytelenül sugá azt, hogy bizon hazánkban a népnevelés legnagyobb akadály a szegénység.

Ezzel a »páncélos férfiival« szemben pedig a kényszer-oktatási törvény 4. §-a, mely az iskola mulasztók szülőit szigoruan büntetni rendeli, halva született.

E §-sal szemben a szegénység, mentő és súlyosító körülmény egyaránt. Mentő körülmény az iskolatörvény végrehajtóra, és az iskolakötelesek szülei nézve, súlyosító körülmény, a megye összes közönségére nézve, holott a humanizmus ítélő székénél beszámítás alá esik azon közöny, mellyel e dolgot eddig hidegen tekintette.

májára az orsz. gy. képviselőnek bizalmat szavazó népet segédje alkotmányos jogától eltiltotta, e jogtalan parancsot pandurok segítségével, az egyéni szabadság durva megsértésével foganatosíthatta, hogy a „Népjog“ és a bizalmi szavazatot tartalmazó iv elkobzásával a sajtószabadságot, a fennálló törvényt lábball tiporva, hivatalos hatalmával visszaélhetett.

Bár mi lett legyen e jellemezhetetlen eljárás indoka, találja ám magyarázatát abban, hogy a zsidó kegyelmet akarta megnyerni, vagy megszolgálni, az mindegy, megtörtént; s mi ezt nyugodtan eltérni nem fogjuk, mert eltérni nem szabad.

Meg vagyunk győződve, hogy Somogy megye alispánja a jogaiban megsértett törvénynek, a jogaiban bántott népnek elégtételt fog szolgáltatni és a zsidó befolyással támogatott szolgabírói önkény, törvénysértés és hatalmaskodás, bárki követte is el azt, meg lesz torolva.

Ezért az alispán urnál a kellő lépést már is megtettük, s várjuk az eredményt.

Felhívás.

Bukovinai magyar véreink közül ezer haza, Magyarországra készül. Csak arról van szó, hogy előlegezzük nekik az utiköltséget, ezer embernek husz-ezer forintot. — Adakozunk! Hazafüni bizalommal fordulunk Magyarországi közönségéhez, s nem kételkedünk benne, hogy aláírások útján rövid idő alatt beszerezhető lesz a husz-ezer forint uti költség, s itthon üdvözölhetjük hazánk fiait — Az adományok átvételére a hazai hírlapok t. szerkesztőseit kérjük.

Budapest, 1883. febr. 28.

Somssich Pál, s. k.
Apponyi Albert, gr., s. k.
Br. Prónay Dezső, s. k.

Közöljük e felhívást azon biztos reményben, hogy megyénkben is vannak, kik lelkesülni tudnak azon eszméért, hogy a magyar csak itt találja hazáját és ha sors csapásai el is ütétek belőle, ismét vissza kívánkozik, a mint csak a lehetőség nyújtatik neki. Az ezer után jönnek többen és reméljük hogy pár év alatt a moldva és oláh országban nagy számmal élő hazánkiai is követendik a csángók példáját.

Városunkban ez ügyet a városi hatóság vette kezébe, azonkívül egyesek is buzgólkodnak így már Vörös János ügyvéd 45 frt. 50 kr. és két huszast. — Vutsbits István ügyvéd pedig 6 frtot gyűjtöttek és rendeltetési helyére már el is küldötték.

Jön a tavasz.

Ébredjünk!!! Ne ijedjen meg senki, nem irunk riadót, csak jelezzük, hogy ébred a természet és foly a vetés. Vet a kereszt-

De hát hol, s kinél keressünk orvoslást e baj ellen?

Csalódnak azok, kik mindent az államtól várnak. Igaz ugyan, hogy a nevelésügy nem csupán helyi érdekű, s hogy a kulturális viszonyok emelkedéséből szükségképp származó hasznok az állam kiváltságát élvezik; de nem ismerjük-e jól az ország silány pénzügyi viszonyait; nem rendíthetjük-e meg a nyomorúságos állam háztartását, — mint a kártyavárat alapjában még inkább, ha összefont karokkal egyedül az államra támaszkodva, minden segínyt csak onnan várunk, és saját jól felfogott érdekeinkért még csak annyit sem teszünk, mennyit pedig kis jó akarat mellett, minden megerőltetés nélkül tehetünk.

Avagy nem ismerjük-e azon úton útfélen nyilvánuló óriási ellenszenvet, felháborodást, melylyel népünk, a túlfelcsiszolt adó következtében, minden adóemelés iránt általában viselkedik.

Ne áltatassuk meg a nevelés szent ügyét, melyet hazánkban — fájdalom, — ugyanis kevesen ismételnek. Hassunk a népre és általában minden tényezőre úgy, hogy az önkényt szívesen hozzon áldozatot a nevelés oltárára. A szegénységben segíteni az, e m e b e r b a r á t i s z e r e t e t van hivatva. Más szóval a szegénység által korlátozott nevelés ügyünket társadalmi úton igyekezzünk előmozdítani.

Nyújtunk a nevelés érdekében hozott áldozatokért mi is valamit, és ezen valaminek közvetítésére igen alkalmasnak véljük Adorján Miklós esztergomi köznevelési tanár úr által megpendített nevelési egyesületnek leendő felállítását. E népnevelési egyesület föltötte üdvös eredményeket teremthez: megyénkben és teremtene is kell.

Nem szabad visszariadnunk a kezdet nehézségeitől, mert nincs szebb feladat, mint művelt, hasznos állampolgárt adni a hazának és ezáltal alapját vetni meg egy egészséges, saját erejét mérlegelni és nem tulbeesülni tudó társadalomnak.

tény ember; gondosan megtisztítja a magot, jól elkészíti földjét, beveti, egy fohász a mindenek urához áldásért, és a munka be van fejezve. Vet a zsidó is, összesepri padlását, osztályozza az ő vető magját, a rosta alja buzát, melyet borért szerzett be az őszszel, az allas árpát, a dohos kukoriczát, melyet a disznók nem ettek meg; rendkívüli tisztaság vágya szállja meg, söpör a rifkele meg a sikszele, tündöklök a padlás minden sarka, a gabona garmada pedig csodálatosan nő, nem nyugszik senki, a vén mamme is megtalált egy kis kukoriczát, mely a ludtömésből megmaradt és elpenésztett, gondosan felviszi a padlásra és a többi közé önti, hadd legyen több, mivel a szegénységet lehessen segíteni. A család fő végig néz kincsein, keveri a garmadákat, művészileg forog a lapát kezében, kukoricza, árpa alól, közte szép arányosan a por és szemét, jusson mindenkinek egyaránt belőle oh ő nem csaló! feltű a buza elhívte vékonyan, és kész a vetőmag, melynek talaja nem a föld, hanem a megszorult keresztény vére.

Kiáll a rögtönzött gabnakereskedő zsidó a ház elé és kínál kölcsön az első arramenőnek kenyérnek valót, tudja, hogy annak nem kell, mert jómódu ember, de elmondja, ki nált a zsidó gabonával, de nem kell a büdös szemetje, ezt meghallja a szegény ember, ki az utolsóját elvette, ki tudja, hogy gyerekeinek nincs kenyere, elsonpolyog Salamon vagy Izeghez és ez a jóltevő ad neki egy mérőt a műkeverékből kölcsönbe, visszavárván érte aratás után két mérő tiszta buzát, jól megrostálva! e kitélt semmiért sem felejtene ki a zsidó, az ezen jótékony üzlet iránt kötött írásból.

Tudta a zsidó miért keverte a sok port a gabonába, hadd tikkadjon el tőle a goj mikor mérí: nyomorúságának lelketlen kihasználása könnyet sajtol ki szeméből? váljon sárrá, hogy ne lásson, átok készül ajkára? fulladjon bele a köhögésbe, melyet az ez alkalomra kivert lóhör pora okoz. Elviszi a szegény az állítólagos gabonát, mely hogy mennyit használt gyermekeinek, megmondhatnák a papok és mesterek, kik temetnek és meg fogják mondani az orvosok, majd akkor, midőn népünk be fogja látni, hogy a keresztény nép orvosa csak keresztény lehet, a zsidót gyógyítsa a zsidó.

Nehezek bizony viszonyaink, de azért felettük nem kétségbeesünk, hanem segíteni kell magunkon, addig is míg törvényhozásunk megértve a nép szavát, végre megszabadít bennünket az egész zsidóságtól.

Alakuljanak mentől előbb!

Ha az intelligencia kezébe nem veszi a népnevelést, melynek célja az embereket jobbakká tenni, kiirtani szíveikből a nemtelen érzelmeket, mérsékelni a vad szenvedélyeket: az oktatásügy szekere folytonosan csikorogni fog, mint azon gép esavarjai és kezei miket kengetni nincs olaj. Tűzzük ki a zászlót! „Viribus unitis“ legyen jelszavunk, hisz láthatjuk, hogy mindazok kik akár szellemileg, akár anyagilag valamely köz vagy magán érdekű ügynek hatalmas lendületet akarnak adni, egyesülnek, hogy karöltve s egymást támogatva fivihessék azt, amire egyesek ereje abszolút elégtelen volna.

Ilyen nevelési egyesület megalakításában leginkább városi és megyei képviselőinknek lenne nemes feladatuk közreműködni, mert hisz nekik leginkább áll módjukban meggyőződést szerezni arról: hol, miben van az iskoláknak szükségök — hányfélék és miképp orvosollatók ama bajok, melyek a tanköteles gyermekeket az iskolába járásban akadályozzák.

Igénytelen nézetem szerint legkönnyebben úgy érnének célját, ha buzgó kir. tanfelügyelőnk állna az ügy élére, — alakulás céljából gyűlést hívna össze. Ezen gyűlésen megbeszélhetnének az alakítandó egyesület alapszabályait; megállapíthatnák a cél, a mód, és eszköz, melyek a sikert biztos kilátásba helyezhetnék. Véleményem szerint fölosztathatnák az egyesületet, a hány járása van megyénknek.

Az anyagi akadály megszűnővén, akkor a szülők közönye illetve indolenciája megtörésére lelkes tanügybarátok s néptanítók fáradszatlan buzgalma elégsz biztositókat nyújt.

Ha hivatott férfiak állanak élére az ügynek, reméljük, hogy melléjük sorakoznak mind azok, kik szívből hangoztatják: »Népnevelés, jöjjön el a te országod!«

Viszi.

és a vele járó gonosztól. Az önszegély a védelem már is többféleképp jelentkezik, hallunk takarékok magtárakról, gazdagaink részéről a jótékonykodás fokozódott nyilvánulásait tudjuk, nagy gazdaságok téli munkáról gondolkoznak, hogy fentarthassa magát azon szegény nép télen által, melynek keze nélkül nyáron a legnagyobb gazdaság is elveszne, hallunk uradalmakról, melyek a zsidóbérlőtől visszavétnek: és ismét házilag kezeltetnek fel fog a nép ilyen helyen lélegzeni; mi már lehetetlennek tartjuk zsidóval az együtt élest; hát még alatta.

Tavaszi főmunkánk a zsidóval szemben a takarékság, a nép eddig eltűrte a lehetőt, no keresztény, tünd most még rövid ideig azt, mit eddig lehetetlennek tartottál, munkáld földedet bor nélkül, mondj le a páliukáról, szorítsd a legszűkebbre életmódodat, légy keményszívű családod minden cifrázkodási vágya ellen, tőrjél mindent, koplaljál ha kell — de kerüld a zsidót és megjön, bizton megjön az idő, midőn saját földeden termett gabona sültjével és nem zsidó szeméttel fogod gyermekeidet táplálhatni. A szegénység természetes védői a papok buzdítsanak jótékonyra nagyot, gazdagot, meg fogják ők érteni, hogy a gazdagság legszebb jogzime a szegényt segítheti. Így vállvetve ki fogjuk birni az időt, mely még elválaszt minket attól, midőn képviselőink megértve a nép mit akar, ki fogják mondani, hogy az törvény.

Ez a tavasz munkája; majd szólunk az aratásról nyáron, a szüretéről őszszel, és télen — no mi nem vagyunk kevélyek, oh nem! megírjuk a trágya kihordását.

Kanizsai.

HIREK.

— A nemzetközi zsidó ellenes egyesület — Alliance universelle autjuive — vett értesülést nyomán tudatjuk tisztelt olvasóinkkal, hogy a II-ik Congressus — szászországi Chemnitzben folyó márczius hó 27 és 28-án fog megtartani. E fontos és nagy horderejű gyűlésen résztvenni szándékoznak meghívásokat szerezni úgy jó és jutányos vendéglőket tudomásukra hozni, az ügy érdekében, szíves kötelességünknek fogjuk tartani.

— Kaposvárótt készülnek márczius 15-ét megünnepelni. Természetesen tartjuk és csak helyeselni tudnánk, ha ez oly módon történnék meg, hogy a közönség valódi ünnepeje legyen. Jól esik vissza emlékezni nemzeti életünk e fényes napjára, midőn azóta annyi sok történt, mit oly nehéz felejtetni.

— Nyilvános köszönet. Sem feltűnési, még kevésebb hízelgési vágy, hanem az érdemnek méltánylása indított arra, hogy a tekintetes pusztakovácsi k. zbiratos uraknak jótékonyágát nyilvánosság elé hozzam. A nevezett k. közbirtokosság áthatva azon magasztos elvtől, hogy „a földi javaknak nem bírásában hanem azok kellő felhasználásában van az igazi boldogság“ nem szűnik meg évről évre nagy lelki adományai által Isten dicsőségét és az emberiség javát előmozdítani. Azt, hogy a mult évben is tizenkét szegény iskolás gyermeket láttak el teljesen a szükségesei téli ruhákkal s ehez hasonló jóságos cselekedeteket elhallgatva csak azt említem fel, hogy néhány év leforgása alatt — daczára a mezei gazdákat sújtó sanyaru esztendőhöz hosszú sorának — három ezer forintot meghaladja azon összeg, melyet a pusztakovácsi templom és iskolára fordítottak. Legújabbban ismét négyszáz forintért egy igen díszes, új, az egyházi stílusnak és a műveltségnek teljesen megfelelő oltárt építtettek és az orgonát kijavították. Nagylelkű áldozatkészségükért és jótéteményeikért, mind az egyház, mind pedig pusztakovácsi híveim nevében fogadják legőszintébb köszönetemet. Kiss Gyula fajszi plébános.

— Faiszról értesítenek, hogy február 28-án pusztakovácsi körjegyzőnek Stefaics József 14 szavata ellenében megválasztott Hédlí Rezső miháldi helyettes jegyző 27 szavazattal.

— Néha Gróf Festetics Tassilo 1874. május 11-éről kelt végrendelete, és 1879 s 1880-ik évekről kelt fiokvégrendelete, mint a »Keszthely« írja, febr. 16-án az ottani járásbíró és aljárásbíró által hirdettetett ki, azok lényeges tartalma a következő: A keszthelyi és szt.-györgyi hitbizományi uradalmak és ezekhez tartozó könyvtár és régi pénzügyi temény, egy az összes instructio, a keszthelyi kastély és egész berendezésének, egy a bécsi palota és kertjének örökös ifj. gr. Festetics Tassilo. Gróf Festetics Jenő örökök 200,000 ftot, grf. Kinszky Zdenkoné

100
két
jének
két
morr
teljes
frt. é
tartó
ezen
ossza
és te
utódi
rozot
helyi
rot r
sirkö
végre
Szi
pedig
segél
let t
közve
(már
lyezil
beira
sárna
szik.
Szoft
igazs
A m
hissz
szi á
alúg
zárd
lovak
is kis
csélt
város
forga
hajta
„mag
legk
vánd
dékü
küld
az Ol
ritka
tollaz
ban
zata
fehért
s azot
Tudó
itt ta
valan
lált f
készl
ágyú
sik le
terjed
az an
ügy
kell g
ban
zadba
mint
ban
ilyen
lesz é
ban
25-re
22-ke
tása
kittat
jából
ner l
n a l e
hivata
alaku
eredé
része
vonki
dalom
folyó
dek-
kötü
tárgya
9. szá
igen l
mely
behál

100 000 főt, gróf Festetics Lajos 20,000 főt, ennek két leánya egyenkint 100,000 főt; Helen testvér-jének első férjétől gróf Württembergi származó két gyermeke fejenként 10,000 főt. Cordella komornikja a megsebesítés óta és súlyos betegségében teljesítette a hű szolgálatáért 4000 főt és évenkénti 600 főt. Keszthely és Szt.-György uradalmakhoz tartozó urbéri községek összes iskoláinak 40,000 főt; ezen összeget a hitbizományi ur szakértőkkel együtt ossza el. Tisztjeit, kik iránta hűséggel viseltettek és terjedelmes gazdaságát bölcsességgel vezették — utódja jó indulatába ajánlja és az általa meghatározott nyugdíjakat épségben tartani óhajtja. A kesztelyi plébánia templomban kíván eltemettetni, szobrót nem óhajt, hanem egy egyszerű kocka forma sírkövet magyarral felírassal. — Végrendeletének végrehajtójául gróf Zichy Henrik urat kérte fel.

— **Perczel Ákos** kaposvári kir. aljárásbíró Szigetvárra, Zsigai Károly szigetvári kir. aljárásbíró pedig Kaposvárra helyeztetett át.

— **A kaposvári iparos ifjuság** képző és betegsegélyező egyeteme öröndetes lendületet vesz, az egyetemet tisztviselői újlag egy meleg felhívást tettek közzé, melyben újabb belépni akaró tagoknak (március 1-től 31-éig) azonnali könnyebbséget engedélyezik, hogy az alapszabályilag megállapított 50 kr. beiratási díj befizetésétől felmentetnek. A beiratás sárnaponként délután 2—5 óra közt történik.

— **Milliomos és igazságügyminiszter**, ugy lát-szik, ritkán férhet meg egymással. Beloff milliomos Szofiában az utcán megtámadta Grekoff bolgár igazságügyminisztert, miből nagy verekedés lett. A miniszter lemondott tárcájáról, a milliomos hiszik megtartotta a magáét.

— **Kaposvártól üresedésben** levő kir. alügyé-szi állásra, mint halljuk, Vasdunyei eddig kir. alügyész Óvárot, megyénk szülőtte volna kiszemelve.

— **Március 7-én** Somssich Andor ur lovai a zárdá-utczában kocsisukat elragadták, a kocsi és lovak veszélytelen sérüléseket szenvedtek, a kocsi-ban is kisebb kár történt. Bár ez eset nagyobb szeren-césétség nélkül múlt el, mégis helyén tartjuk a városi kapitányságot figyelmeztetni, hogy városunk forgalma tetemesen fejlődve, üdvös lesz a sebes hajítás ellen utczáinkon rendőrileg intézkedni.

— **Idegenfajta vizi-madarak** mutatkoznak a „magyar tenger“ somogy-veszprémi partján. Még legkorosabb vadászaink sem emlékeznek, hogy e vándorokhoz hasonló szárnyasokat láttak volna vidékünkön. Azon előtt darabról, melyet a fővárosba küldtek, az ottani szaktudósok azt állítják, hogy az Olympus Flacialis, a mely tudvalevőleg, nagyon ritka madár. A szép állat hossza 90 centiméter; tollazatának alapszíne sötétzöld; vállain több sor-ban négyesűgű fehér foltok láthatók; a mell tolla-zata oly ezüstszínű, a mely a lehető legvilágosabb fehérbe játszik. E buvárok hazája a magas észak, s azok szerfölött ritkán vonulnak dél irányában. Tudósítónktól hirt várunk e ritka vendégek tovább itt tartózkodása iránt.

— **A »Függetlenség«** hírei közt olvastuk, hogy valami Spanyol generalis oly féle hadi vasutat ta-lált fel, mely sineit, mesterembereit, távirat, hidászai készletet visz magával, reá fér ezen felül egy pár ágyú és 160 katoná. Tehát ma holnap gőzzel öldö-sik le az embert, igazi spanyol találmány, naponta terjed azon országban az elszegényedés és ez által az anarchista mozgalom, a jó generalis bizonyosan úgy vélekedett, ha már a nép nem tud megélni, kell gondoskodni, hogy hamar halhasson.

— **Az ideai husvét** oly korán lesz, hogy való-ban a ritkaságok közé kell számítani. A XIX. szá-zadban még egyszer sem fordult elő, hogy a husvét, mint az idén, március hó 25-ikre essék. A régmult-ban is csak 1663-ban, 1674-ben és 1742-ben esett ilyenkor. Ebben a században még egyszer 1894-ben lesz e napon. Érdekes tudni, hogy a XXI. század-ban 2076-ban és 2065-ben fog a husvét március 25-re esni. A husvét legkorábbi terminusa március 22-ke, legkésőbbi április 25-dike lehet.

— **A drezdai zsidóellenes Congressus** utasi-tása folytán, egy hivatalos központi Organum ala-kítottán, a zsidó ellenes mozgalom egyesítése cél-jából — erre a szászországi Chemnitzben Schmeitz-ner Ernő kiadásában megjelenő „Internatio-nale Monatschrift“ lett kiválasztva. Közli hivatalos kiadványait a zsidóság leküzdése céljából alakult egyesületnek, értesíti a zsidó ellenes sajtót, eredeti levelezések közlése által a világ minden részéről, a zsidó ellenes mozgalom állásáról. Ha-vonkint hoz kimerítő tudósítást a zsidó ellenes iro-dalom kiválóbb termékeiről. Ezen nemzetközi havi folyóirat ára három óra 4 Mark. Mindazon ér-dek- és elv-társaknak, kik a német nyelvet értik e kitünően szerkesztett és a zsidó kérdést alaposan tárgyaló folyóiratot melegen ajánlhatjuk.

Vidékrol.

Duna-Szekesó, márc. 5-én 1883.

Tekintetes Szerkesztő úr! A »Népjog« f. évi 9. számában „Vigyázzunk“ feliratu cikkek által igen helyesen figyelmeztettünk a zsidó-zelemek re melyekkel a zsidók furfangja a jóra való magyar népet behálózni akarja nem csak, hanem hitvány bérenczei

által azt elámitani, rútol megcsalni elég vakmerőn törekszik.

S mily könnyen sikerülhet aljas fogása, az ide-csatolt előfizetési felhívás nagyon is szólni igazolja. A ki a »Népjog«-ot nem olvassa, az könnyen lép-re mehet, és azon hiszben, hogy mindaz igaz, mi a földhívásban mondatik, a „Népszázlója“ című lapot meg is hozatta, s csak akkor bánja meg elég későn, midőn pénzét erejtett méregre kiadta.

A »Világosság“ ezen arcátlanúsága annyira meg-y, hogy kath. lelkészeket is vakmerő földhívni s ama mé-telyező lap terjesztésére fölkérni, mint a csatolt levél-ből látni méltóztatik.

Az egyszer rossz helyütt kopogtatott. Az »Élet-rajzok“ című és a kaposváriaknál köztudomásu, hogy ott „egy keresztény és egy zsidó nyomda van — a keresztény nyomdából kerül ki a »Népjog“, mi ép oly természetes, mint hogy a zsidó Jaiteles nyom-dájában csakis oly lapok jelenhetnek meg, melyek burkolva vagy nyíltan a zsidó érdekeket szolgálják“. Ezt tudni jó, igen jó; legalább tájékozhatja magát a vidék, és ezen tudomása folytán teheti meg szükséges megrendeléseit és nem engedi magát a zsidó kelezésében megfogni.

Az ily felvilágosítások nagyon is helyén vannak és igen kívánatos, hogy több ily jellemes nyilatkozat történnék legalább a zsidó lapokban, melyek nem áhítják a zsidópénzt és nem rémülnek meg a zsidó fenyegetésektől, hanem a haza s a magyar nem-zet érdekeit nem önzettel védik és oltalmazzák; melyek nem engedik, hogy a keresztény morál zsidó-erkölcsstelséggé aljasuljon, hanem nyíltan és bátran küdenek és harcznak a zsidóviharral, mely minden oldalról ránk, magyarokra tör — ánde nem félemlit meg bennünket sem a pénz, sem a más hatalom: az igazság és becsületesség mellettünk áll — ez győzni fog; diadalma kimaradhatlan!

Hiszem, hogy többször találkoznak. Mik után vagyok. igaz tisztelője,
Garay Alajos.

Németlad, 1883. Március 1.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Aranykört élünk, igen, aranykört, mert úgy tetszik az elosztrákosodott magyar embernek, hogy hát az annyira ócsárolt kö-zöség tán még sem oly rossz, mint ezt sokan hirde-tik; hisz csak kegyelettel emlékszünk vissza azon eldorádói boldog korra, midőn rongyos bankó helyett arany-ezüst pénz járta. No, hát vissza jött az a kor; boldog vagy magyar! De nem ironizálok tovább, már csak azért sem mert még valaki szavaimat kész-pézz gyanánt veszi, (ha nem is aranypézz gyanánt) de meg azért is, mert ez aranypézz historiának sokkal komolyabb oldala van, mintsem ezzel csak amugyan élczeni tréfálni lehetne és kellene. Ugyanis:

Mult, február hó 24-én tartott csokonyai vá-sáron Stin János, németladi lakos is ott volt, árulván egy szép, s tüzesvérű csikót. Vele alkuba becsátkozok Preger Jakab, (zsidó) lókeres-kező s mindjárt szóbeszéd elején felhozta, hogy ha ő oly szerencsés volna, mint ama bizonyos boldog ember, ki ma 300 frotot talált, csupa tiszta arany-ban, nó hát hiszen akkor ő sem koczogatna any-nyira ez alkúban. Bizony irigylésre méltóbb ember ez a találó. — Egy földes úr vesztette el ama 30 darab aranyat, melynek mindegyike 10 frotot ér s így összesen 300 frot.

A csikóvétel megejtetik. Preger Jakab kifizeti a csikó árát s azzal távozik. Stin János pedig sógo-rával alig jár-kei néhány másodperczig s alig 20—30 lépésnyire, megszólitja őt egy uriforma ember s suttogva felszólitja, miként váltana fel neki néhány darab aranyat, vagy akár 30 db. mert ő az Istennek különös kegyelméből ma ezeket találta. Nyilvánosan nem akarja mutogatni mert tőle, mint szegény em-bertől feltűnő volna ennyi aranypézz felváltania, de már gazdagabb polgárnak ez könnyebb. Aztán ő neki (Stinnek) mint becsületes és jó embernek olcsóbban is adja: 300 frot helyett 100 frotért. Dic-tum factum, az aranyak beváltattak 60 frotért, azon figyelmeztetéssel, hogy a beváltó ne is mutogassa itt senkinek, hanem stb.

Ennyi a tény — egész gyönyörűségében a tur-pisságnak s ritka raffineriájában a csalásnak és gaz-ságnak. —

A megcsalatott feljelentette ugyan ügyét a szol-gabírnoknak, megnevezvén a bünszerzót, Preger Jaka-bot is; de hogy lesz-e kedvező eredménye e dolog-nak, nem tudjuk.

De egyet tudunk. Tudjuk azt, hogy az aranyok-kali geschäfteles nagyon is szaporodik, a csalásnak egyik sikeres eszközeül használtatik mi által legtöbb esetben a szegény ember nélkülözhetetlen utolsó pén-zétől fosztatik meg, melyel pedig halaszthatatlan s nem épen csekély összegű adóját fizette volna. — De a corruptió is annyira felburjánzik, oly általánossá válik, miszerint csak nevében él a morál — életben az ide-álismus országába helyeztetik.

Ez így nem jól van. Eunek nem szabad így maradnia! Ez egy rákfene, mely a nemzet testén élősöködik, szipolyait mindegyre kiterjesztve s a nem-zettestbe vájva. E rákfénét a nemzetnek kikell égetnie — s ha törvényhozásilag nem teheti, vagy nem akarja tenni a liberalismus prestigeje, vagy erre való hivat-kozás miatt, — tegye társadalmi uton, de tegye; mert minden alkalom, melyet elhalaszt ennek művelésé-ben, egyik alkalommá válik saját megrontására anyagi és erkölcsi tekintetben.

Nem mondom én, hogy »ki a zsidóval!« még pedig feltétlenül, ki vele, mert ismerem derék és becsületes zsidót, ha e néhány az összeségnek mind-járt 10%-ka is volna csak; „valami“, soha semmi és e valami is érdemel kivételt, hanem azt mondom jóvá kell tenni a zsidót, hogy a társadalmi élet gépe-zetének nem káros hanem hasznos részévé váljék, ha mindjárt drasztikus módon tennők is ezt.

Nagyjaink nem hiszem, hogy alkalmas eszkö-zöket nem találnának erre. Csak ne tekintés ez ügyet, oly kicsinyesnek, melyel foglalkoznak méltóságosságuknak meg nem felelő.

A baj, ha eleinte csekélynek látszik, is, elha-nyagoltatván, komolylyá és veszélyessé válhatik, amint hogy azzá válik is. Sz. J.

Irodalom és művészet.

„Az illem könyve.“ Kalocsa Róza e figyelemreméltó munkájának további 3 füzétét vettük (3—5.) A mit az első füzét átolvasásánál mondottunk, megvalósul minden tekin-tetben. Az illem könyve az élet minden szakára ad utasi-tást és az ember, álljon az élet bármely szakában, mindig talál benne követni, megfigyelni valót, mit vagy maga va-lósít meg cselekvőleg, vagy alárendeltjévé lesz szemvédelg, de kihatással a jövőre. A mű folytatását figyelemmel fogjuk kísérni és mint finom kiállítású könyvet is bátran ajánl-hatjuk mindenkinek, ki könyvek közül a jókat szereti meg-venni. (Megjelenik Révai testvérek kiadásában. Egy-egy füzét ára 30 kr. Az egész munka előfizetési ára 5 frot.)

Megjelent az „Ország világ“ legújabb száma, mely mint a többi szám, élénk, tartalomdu, változatos; képeiről megszoktuk, hogy azok páratlanul állnak a magyar képes folyóiratok sorában, s különösen új év óta, mióta valóban egy sincs, mely ne kötné le figyelmünket. Ezen számban találkoznak Frankenburg Adolf, Erdélyi és Palotay Piroka dolgozataival. E kitűnő lapot, melynek évi előfizetése 10 frot, felévi 5 frot, negyedévi 2 frot, 50 kr., azt hisszük, felesleges ajánlanunk. Az „Ország-Világ“ nem szorul dícséretre, az maga dicseri magát. Előfizetheti a kiadótulajdonosok Wil-czens és Waidl kiadóhivatalában koronaherczeg-utca 3. sz.

Különfélék.

Óra és revolver. Egy utazó délamerikai köz-társaságok egyik fővárosában arany órát s arany lánczot vásárolt, midőn a kereskedő összecsomagolta egy revolvért is mellékelt, mire a vevő megszólal: „De uram én revolvért nem vásároltam hanem órát.“ »Helyes igaz“ feleli az órá s de azt hiszem hogy ön óráját meg is akarja tartani s ezért szo-kás nálunk, hogy az óra árához a revolvért is hozzá számítjuk.

Viszonosság Rézi asszony: a közös kony-hán főzés közben: Náni lássa megengedhetné hogy csirkémet a maga zsirjába rántsam ki, viszonzásul szivesen elnézem, ha maga meg sonkjáját az én ká-posztámba főzi meg.

Gyakorlati szokás. Franciaországban a bre-tagne némely vidékén azon szokás uralkodik, hogy a fiatal lányok bizonyos ünnepeken piros szoknyába öltöznek, melyek fehéres sárga csikokkal vannak dí-szítve. Ezen csikók a lányok hozományát jelzik, a fe-hér ezüstöt s 100 frot. a sárga aranyat s ezer frot jó-vedelmet jelent évente. A legény ekként mátkája szoknyájáról leolvashatja a hozomány nagyságát.

Gazdászat ipar és kereskedelem.

Éppen most jelent meg Budapestten Frommer A. Hermann 1883. évre szóló főárjegyzé-ke, mely mindennemű gazdasági-, fözelek- és vi-rágmagvakat, gyümölcsfákat, rózsákat, cserjéket stb. oly gazdag választékban tartalmaz, mint igen ke-vés külföldi árjegyzék, belföldön pedig tökéletességre nézve ehhez hasonló nem jelenik meg; ezen rendki-vüli előnyénél fogva gazdáknak és kertkedvelőknek melegen ajánlhatjuk. Az árjegyzék kívánatra in-gyen és bérmentve a nevezett cég által min-denkinek megküldetik.

Dömötör László méhészeti vándor tanító Már-tius hóban megkezdte utazását s előadásait. Mátius hó

*) Hej de jó volna megnevezni őket, bizon megérde-melnék mert nem mindennapi a mit ön oly határozottan erősít. Szedő.

4-én Ercsiből indulva Fehér-, Tolna- és Baranyamegyék egy részét beutazva April 11-én ér Szigetvárra s ugyanott másnap April 12-én tartja előadását. Midőn a méhészet iránt érdeklődő közönséget, különösen pedig a tanító urakat, ezen előadásokra figyelmeztetjük. Tudatjuk, hogy Dömötör ur kijelentéjéhez közelebb eső méhésztelpeket meghívásra kész meglátogatni s ott gyakorlati utasításokat adni.

Szerkesztői üzenet.

Chemnitz. Aufforderung erhalten, werden in Sinne derselben vorgehen. G. A. Életrajzot vettük, legközelebb ismertetjük, az ígért vizontlítás nekünk lesz kiválólag kedves. K. G. Főtisztelendőségnek lapunk iránti szives figyelmé nagyon lekötöztetett bennünket. Aszáló. Adjuk. V. A. Napokban megy levél.

Szerkesztésért felelős: Szalay Károly.

Nyilttér.*

A „Somogy“ utolsó számában Fürst Pál mérsáros ur által ellenem tett nyilatkozatára csak annyit válaszolok, hogy bárhol is vette a „Népjog“ azon alapos hírt, mintha Fürst ur féldög marhákat akart volna levágnatni, tökéletes valónak bizonyítom. Fürst urnak ezen szándékát megakadályoztam, mert annak idejében a kellő lépéseket a bíróságnál megtettem. Így legyen az bár szemita vagy antiszemita, de ott, hol hivatalos kötelességemet teljesítenem kell, mindig lelkiismeretesen fogok eljárni. Ennyivel tartoztam a nagy érd. közönségnek! Miért is további bizalmát irántam megtartani kérem.

Tisztelettel szolgálja

Armuth Jakob, vár. állatorvos.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

HIRDETÉSEK.

Kerestetik

megvételre 4-6 hold szántóföld és 2 hold kaszáló, a szántóföld lehetőleg a cser vagy szerdahelyi út körül legyen. Ertekezhetni a volt Madarász-féle szőlőben, Kaposvárott.

2095. szám tkvi. 1882.

Árverési hirdetmény.

A szigetvári kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Merenye közbirtokos társulat végrehajtatónak Halászi János végrehajtást

szenvedő ellen 1283 frt. 87 kr. és járuléka iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedőnek a merenyei 74. sz. tkvben felvett 7. 623 és 634 hrsz. 87 frt. 50 kr. a merenyei 88 sz. tkvben felvett 1. telek fele 660 frt. 50 kr. a görögali 4. sz. tkvben felvett 4. és 24. hrsz. birtokbéli illetősége 6 frt. — a görögali 6. sz. tkvben felvett 7. 15 és 26. hrsz. birtokbéli illetőség 214 frt., a görögali 7. sz. tkvben felvett 8 hrsz. legelőbéli illetősége 2 frt 70 kr. s tartozékaival együtt 970 frt. 70 kr-ra becsült ingatlan az 1883 évi május hó 28-ik napján dél. e. 9. óraker Merenye községhezánál megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is el adatni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át o. é. középpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 8 nap alatt a másodikat ugyan azon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat szintén ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt a szigetvári m. kir. adóhivatalnál fizetni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek az alulírt tkvi hatóságnál a hivatalos órák alatt nem különben Merenye község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Szigetvárott, a kir. jbiróság, mint tkvi hatóságnál 1882. évi december hó 26-án.

Gruber, kir. járásbíró.

2103. szám. tkvi. 1882.

Árverési hirdetmény.

A szigetvári kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Tóth István végrehajtatónak Balog Benedek végrehajtást szenvedő ellen 22 frt. s járuléka iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedőnek, a gy.-melléki 44. sz. tkvben Balog István özvegye Virág Anna és Balog Benedek közös tulajdonát képező 76. és 73. hrszám részletekből Balog Benedek illetőségére s tartozékaival együtt 797 frtra becsült ingatlan az 1883 évi május hó 29-ik napján d. e. 9. óraker Gy.-Mellék községbírói laknál megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is el adatni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át o. é. középpénzben, vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 8 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat szintén ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt a szigetvári m. kir. adóhivatalnál fizetni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek az alulírt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt

és Gy.-Mellék község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Szigetvárott, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1882. évi december hó 30-ik napján.

Zsiga, kir. aljbiró.

33. sz. b. v. 1883.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. jbiróságnak 1883. évi 474. p. sz. a. kelt végzése folytán — Helmich Ferencz szigetvári lakos alperes ellen — Schulhoff Adolf és társa b.-pesti czég felperes részére — 164 frt 90 kr. tőke és járuléka kielégítése végett le, és felül foglalt mindazon ingóságok a melyek a szigetvári kir. jbiróságnak 1882. évi 4185. p. 4173. p. sz. a. le. ug. 19. 21. 256. 257. 258. 522 és 534 számok a. le. és felül foglaltva vannak — a melyek házi butorokból, fehér ruha neműekből, kész férfi és női cipőkből, varró gépekből, szőlő pincze edényekből állanak — nyilvános árverés útján eladandók lesznek, a minek leendő eszközésére határ időül 1883. évi márczius 16-ik napjának d. e. 9. órája Szigetvárott alperes lakásában első sorban, és folytatva a zsbóti szőlő pinczénél kitűzetett, a mely árverésre a venni szándékozók ezennel meghívataknak.

Szigetvár 1883. márczius hó 1-én.

Dóczy Béla, bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Kaposvár rendezett tanácsu város részéről ezennel pályázat nyitattik a város kezelése alatt álló vám-terhelt utakra szükségelt kavics szállításra nézve következő feltételek alatt:

- a) Évi szükséglet 400—600 kubik meter. b) A szászvári minőségű, és ut csinálásra alkalmas kő — a mely egész nagy darabokban szállítandó, és Kaposvárott a helyszínen összetörve — földtől tisztán — prizmak és köbmeterekben vétetik át, — az összetörés az állam utaknál is szokásos nagyságra eszközözendő. c) A kő szállítandó a városi hatóság által kijelölendő helyre. d) A szállított kő ára az átvétel után nyolcz nap alatt fizetetik. e) A szállításra vállalkozó zárt ajánlatát 300 frt bánat pénz mellékletével adja be Kaposvár város polgármesteri hivatalához folyó évi márczius hó 28-ik napjáig, mivel ezen nap eltelte után érkezett ajánlat figyelmen kívül fog vattatni. f) A jelentkezőkkel 300 frt bánat pénz letétele mellett a szóbeli árlejtés meg fog tartatni márczius 29-én dél előtt 10 óraker a polgármesteri hivatalnál, és az írásos zárt ajánlatok a szóbeli árlejtés megejtése után nyilvánosan fognak felnyitattatni. Kelt Kaposvárott 1883. február 23-án.

Hagelman Károly, h. polgármester.

Köhögés, rekedtség, mell- és gyomorhaj ellen valamint legjobb erősítőszerrül bizonyult lábadozóknak bármily betegség után

HOFF JÁNOS

malátakivonat - egészségi - söre

Hoff János

concentrált maláta-kivonata.

Hoff János

maláta-csokoládé.

HOFF JÁNOS maláta-melleukorkák.

58-szor kitüntetve.

Köszönő iratok:

Tekintetes ur!

Az igazsághoz híven tudósítom a maláta-sör és maláta-chokoládé gyógyerejéről: Anyám, ki évek óta erőtlenségben, valamint gyomor és mellbajban szenvedett, 7 és fél hónap naponként 3-szor használta az ön maláta-sörét és este egy csésze maláta-csokoládét ivott, és most anyám annyira egészséges, hogy 78 éves kora daczára a gazdaságot vezeti. Szíveskedjék ismét 58 palack maláta-sört, 6 és fél kiló chokoládét és 10 zacskó maláta-melleukorkát küldeni. Örökké hálás

Radolinski S., főbiró, mint fürdővendég e. l. sz. Egerben szept. 11.

A Hoff János-féle maláta-sör és maláta-chokoládé, melyek a helybeli katonai kórházban alkalmaztattak, a gyógyfolyam jó támaszul bizonyultak különösen kedvelték a maláta-kivonatot a chronikus mellbajban szenvedők, valamint a maláta-chokoládé a lábadozóknak üdítő gyógycselemlé szerül szolgált.

Bécs, 1881. dec. 13.

Dr. Loeff, főorvos.

Dr. Porias, főorvos.

HOFF JÁNOS udvari szállító urnak Bécs. Gyár Grabenhof Bräuerstrasse 2. Gyári raktár és iroda I. Graben Bräuerstrasse 8.

Tisztelt uram! Gyanuval eltelve minden hirdetés iránt, kevés reménnyel kezdettem maláta-készítményeit használni. De képzelje örömmünket, midőn a Hoff-féle concentrált maláta-kivonat holnapokig nélkülözött egészségemet vissza-állította. mellem oly egészséges, mint soha se volt, s a köhögés mely engem annyira kinzött teljesen eltűnt s én hála isten egészséges vagyok. Köszönet önnék, forró köszönet.

Babocsa Somogy megye 1882. febr. 22. 12-12 (88) Steiner Dávid.

Somogy megyei főraktára: BABOCHAY KÁLMÁN gyógyszerész Kaposvárott.

továbbá AUGUSZTIN ÁGOSTON gyógyszer. és LAJPCZIG ANTAL uraknál.

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE

Kaposvárott, 1883. Nyomatott ifj. Hagelman Károly könyvnyomdájában.